Válčící strategie v partnerských vztazích

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

Jeronym.Klimes@seznam.cz http://www.klimes.us

Obsah

Mezi organizmy zákonitě vzniká kompetice

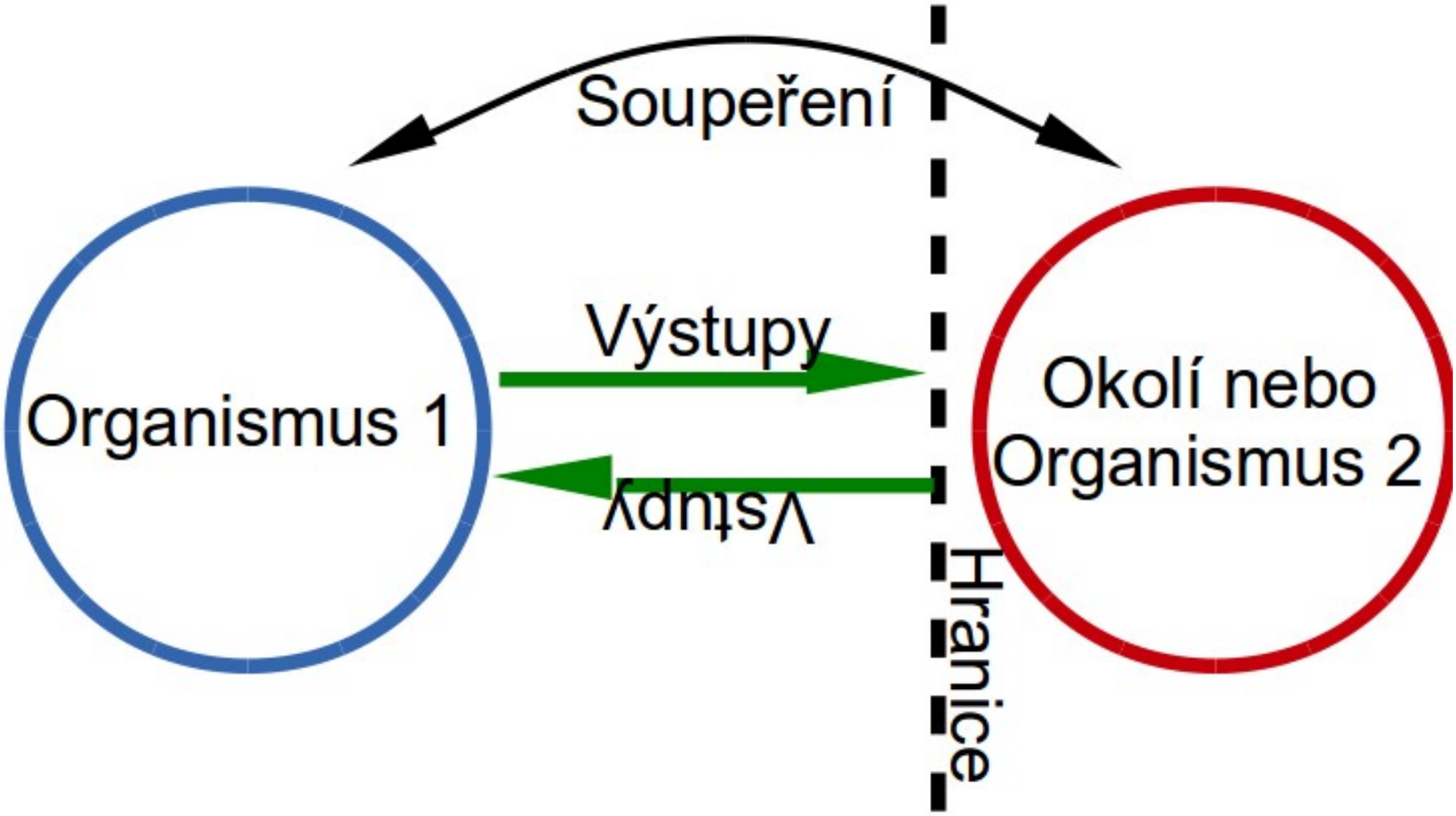

Mezi organismy zákonitě vzniká kooperace

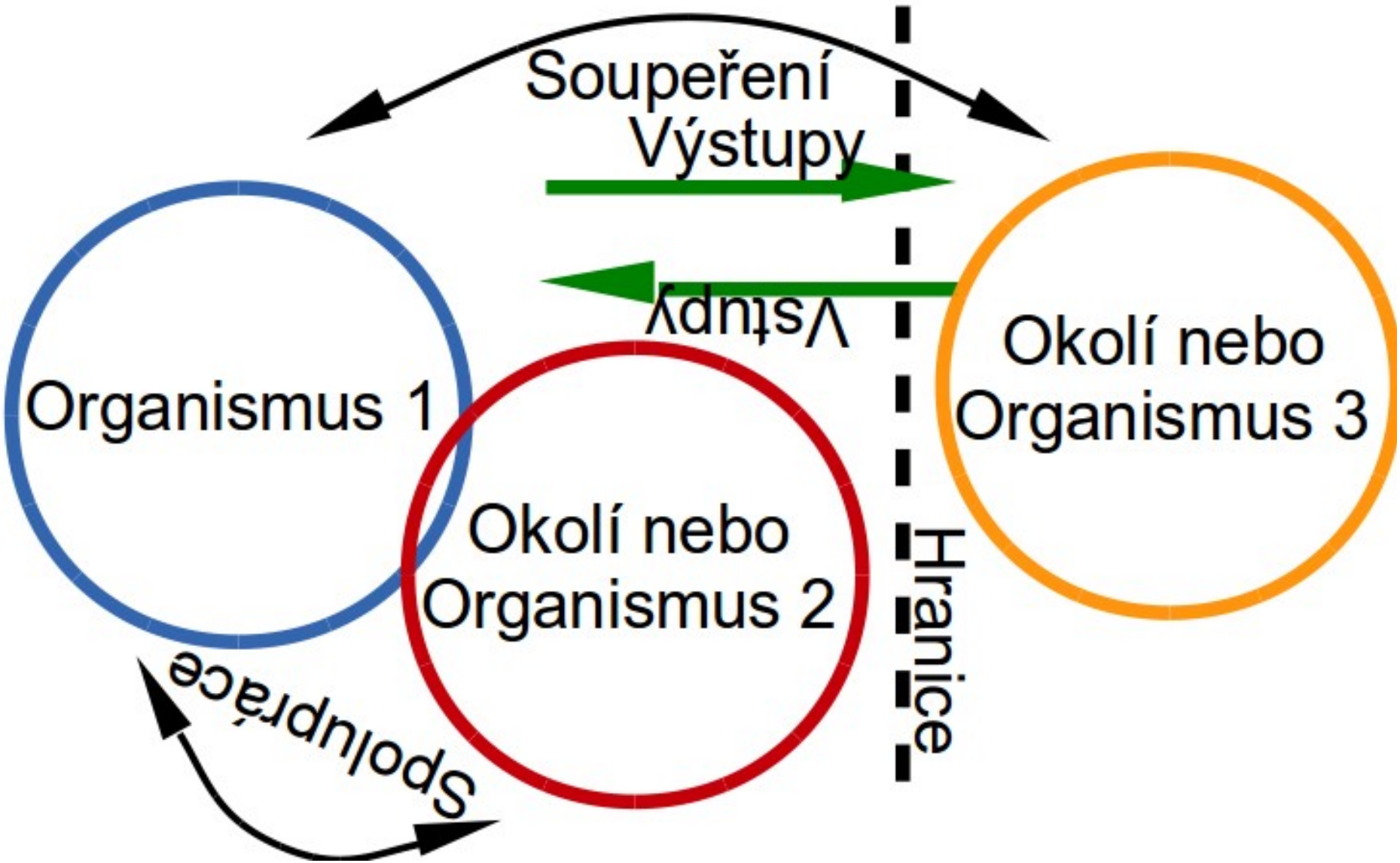

Kooperace je tím větší, čím větší je existenční závislost

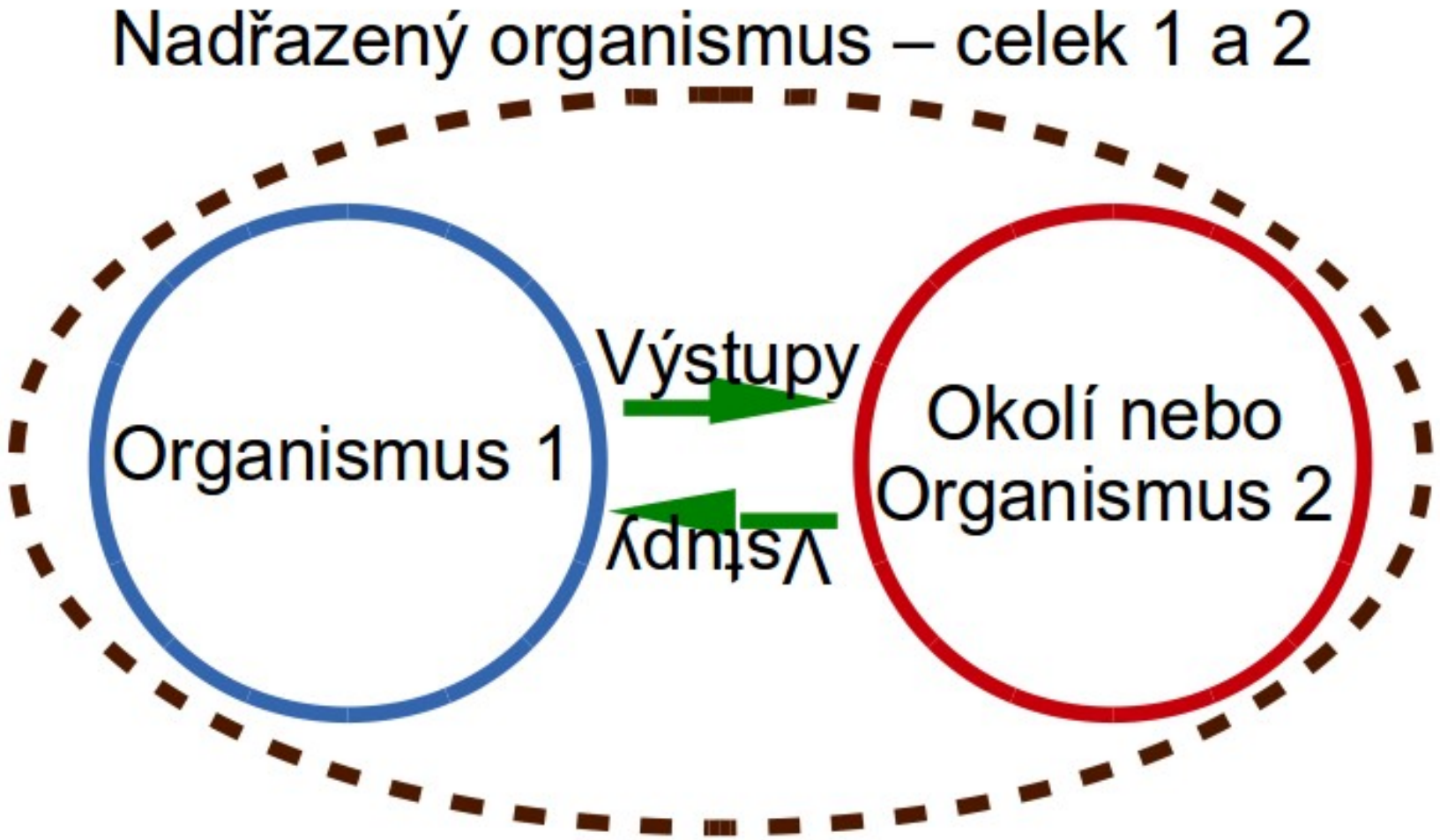

Díky kooperaci vznikají metaorganismy fraktály

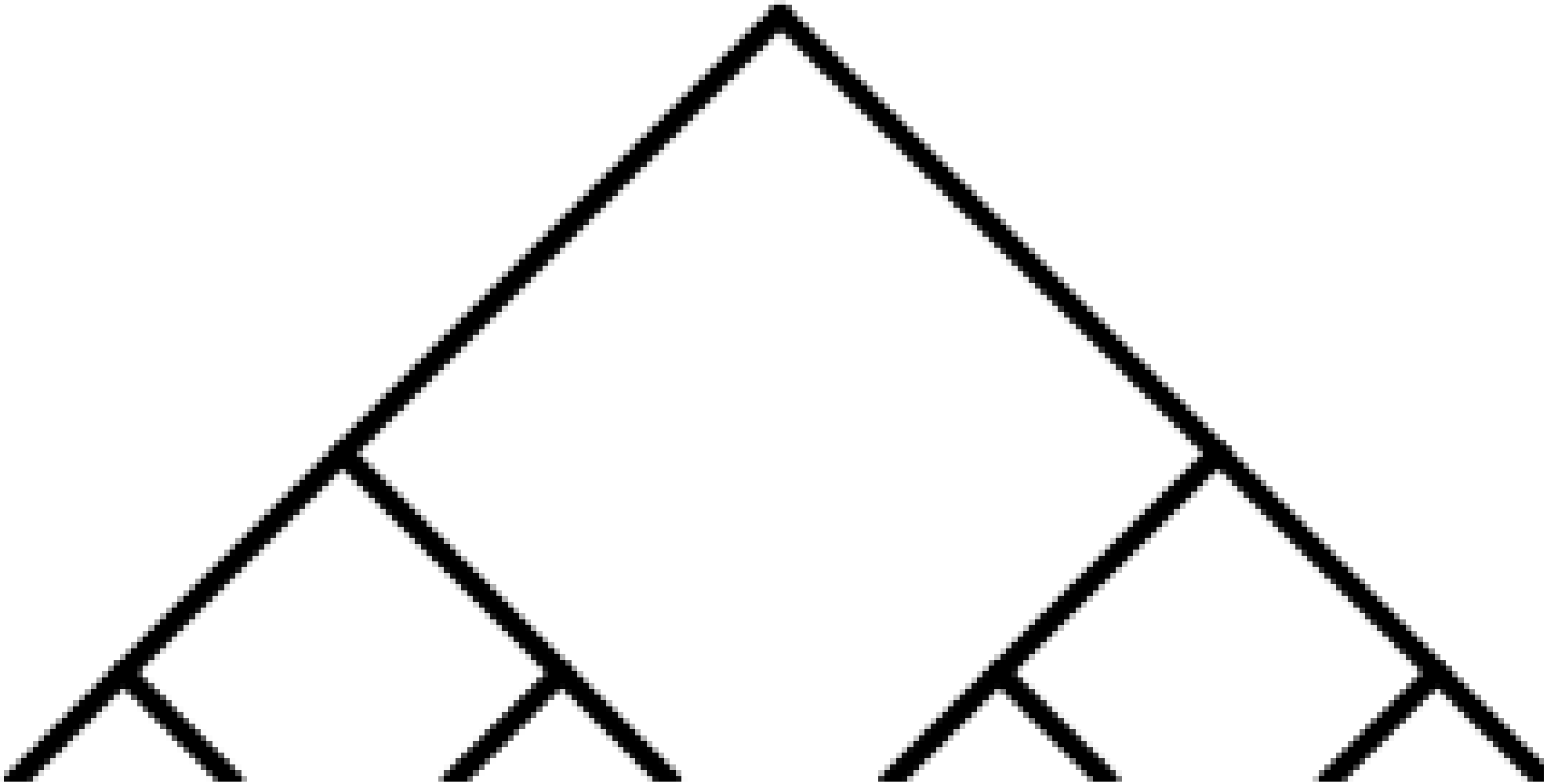

Naše hlava je modulární

- Moduly se zapínají jako celek (atomicky)
- Fungují vcelku nezávisle jeden na druhém
- I když se vzájemné popírají, přesto je člověk prožívá jako logické.
- Díky tomu vidíme prudké, pro vnějšího pozorovatele nelogické přeskoky chování, které neprovází změna postojů.

Příklad

Přeskakuje morálka z egocentrické do allocentrické

video Maxipes Fík a slepice

Existují dvě zřetelně odlišné, přesto zcela přirozené morálky. Občas žijeme jednu, pak druhou a ani si nevšimneme, že mezi nimi je principiální rozdíl.

Dvě emoce - dva kyblíky

1) Mou drahocennou ženu napadne pochybné individuum

versus

2) Má drahocenná žena mi řekne: „Končíme, Miloši!“

Dvě emoce dva kyblíky – ideální situace

kýbl na agresi

kýbl na lásku

Dvě emoce jeden subjekt – ambivalence

Dvě emoce na jeden subjekt vedou k „přeskokovému“ chování – skotské střiky:

A) Velká láska – 1 hodinu
B) Velká nenávist – 3 hodiny
A) Velká láska – 0,5 hodiny
B) Velká nenávist – 1 hodinu
A) Velká láska – 4 hodiny
B) Velká nenávist – 2 hodiny

Logiku to nemá!

Dva moduly se chaoticky zapínají a vypínají. Když jeden je zapnutý, druhý je vypnutý.

Podobně jako láska a nenávist fungují i jiné moduly

A) Přitažlivé síly versus Odpudivé síly

Obě síly jsou přítomné stále i mnoho let po rozchodu, přesto aktivována je vždy jenom jedna.

Druhá je tou dobou vypnutá, tedy nevědomá.

Při asymetrickém rozchodu se přitažlivé a odpudivé síly štěpí – jeden partner je rozhodně proti, druhý je rozhodně pro zachování vztahu.

V paradoxní fázi se to náhle obrací – překvapení pro obě strany.

Kalkul rizika:

Zisk × (pravděpodobnost výhry) > Ztráty × (pravděpodobnost prohry)

$$P.p > L.(1-p)$$

B) Válčící strategie u rozvodu versus Péče o nemocného v funkčním vztahu

JIP *versus* partner zamilovaný do jiného.

Fakticita je v obou případech totožná:

Partner v rodině nefunguje, nenosí domů peníze, nepomáhá s výchovou dětí, neuspokojuje partnerské potřeby...

Přesto chování je zřetelně odlišné.

Chování při rozchodu versus při kómatu partnera

Rozchod	JIP
Strach, aby partner nedal první ránu	Není strach z toho, že budu za paroháče.
Hraje se hra, kdo s koho.	Na koni je ten, kdo je zdráv.
Konec se urychluje. Pane doktore, to se nedá vydržet, skončíme to...	Konec se oddaluje, touha po konci je popřená či projikovaná (Bylo to pro něj tak lepší)

C) Vyhnání nepřítele versus Oplakávání nebožtíka

Válečné strategie u rozchodu jsou velmi podobné, ne-li totožné jako u skutečné války mezi národy.

- Neústupnost alespoň jedné ze stran
- Ustání komunikace
- Hledání spojenců
- Nucení ostatních do polarizace – oidipovský komplex
- Alespoň jednostranné vyhlášení války
- Rozštěpení do dvou táborů
- Touha po bleskové válce
- Naprostá izolace či vyhnání druhé strany (analog zabití)

Vdovská reakce vzhledem k dětem

Tu má rozchod společnou s oplakáváním nebožtíka.

Po smrti partnera se druhý rodič semkne s dětmi a vznikne jakýsi zhutněný vztah mezi rodiči a dětmi. Jinými slovy **láska vůči partnerovi se přemístí na děti**.

Bohužel po rozchodu se takto chtějí s dětmi zhutňovat obě strany, a tak vznikají nechutné tahanice o děti.

Vypadá to, že si hrají s dítětem, ale tou dobou už každý myslí jen za sebe.

Syndrom odcizeného rodiče

novodobá varianta oidipovského komplexu

Už je pozdě... ale totálně mě ničí, jak syn chodí a škemrá u táty, jak chce aby s ním šel do postele a o mě nestojí. Neřekne: "Mami, pojď ke mně." Máma na hovno. Dobrou noc

Dnes jsem přijela po noční ráno domů, manžel odjel jako vždy pracovat na "svůj" dům, malý vyrazil za ním také... Volala jsem, přijdou-li k obědu, že vařím, šli raději do hospody poblíž nového domu... Bylo to praktické, bylo to blízko, malý si mohl dát oblíbené hranolky... Já si mohla sežrat to, co jsem si uvařila. :-) Dobrou noc.

Došlo k tomu, co jsem tušila, poslední dobou možná i přála, ale v podstatě nechtěla. Syn mi řekl, že chce být v týdnu u táty, nechce se střídat... Střídavá péče mi lezla od začátku na nervy. Hlavou se mi honí další selhání v osobním životě, zase něco blbě. Ostatní zvládají, přeci nejsem takový idiot? Asi jo :)

Děti odcházejí v 14 letech (pro rodiče umírají?)

Doprovázet děti do střední dospělosti je kulturní výdobytek v ČR, který ale bohužel automaticky mizí, když přijde rozvod a válka o děti.

Matka 14letého syna píše:

Nadavky a urazky na mou hlavu primo prsely proudem:

krava, pica, neschopna krava na invalidnim duchode, nejvetsi socka, ktera bydli na Ladvi, pripadne jdi do prdele, do pici, do hajzlu, Ladvi - sidliste, tak hluboko jsi spadla, tady bydli jenom odpad spolecnosti a Ty s ubohym taxikarem, mela by si radeji skocit z mostu, nez zit tady takovy ubohy zivot, nechces to radeji uz ted skoncit, vsichni by si oddechli, v zivote si nic nedokazala, nemas nic, jenom toho pitomeho taxikare, ktery si nedela karieru a ktery Ti pomaha...

Requiescat in pace...

Jinými slovy – v Boha se možná věří, ale peklo můžeme i pozorovat

Děkuji Vám za pozornost

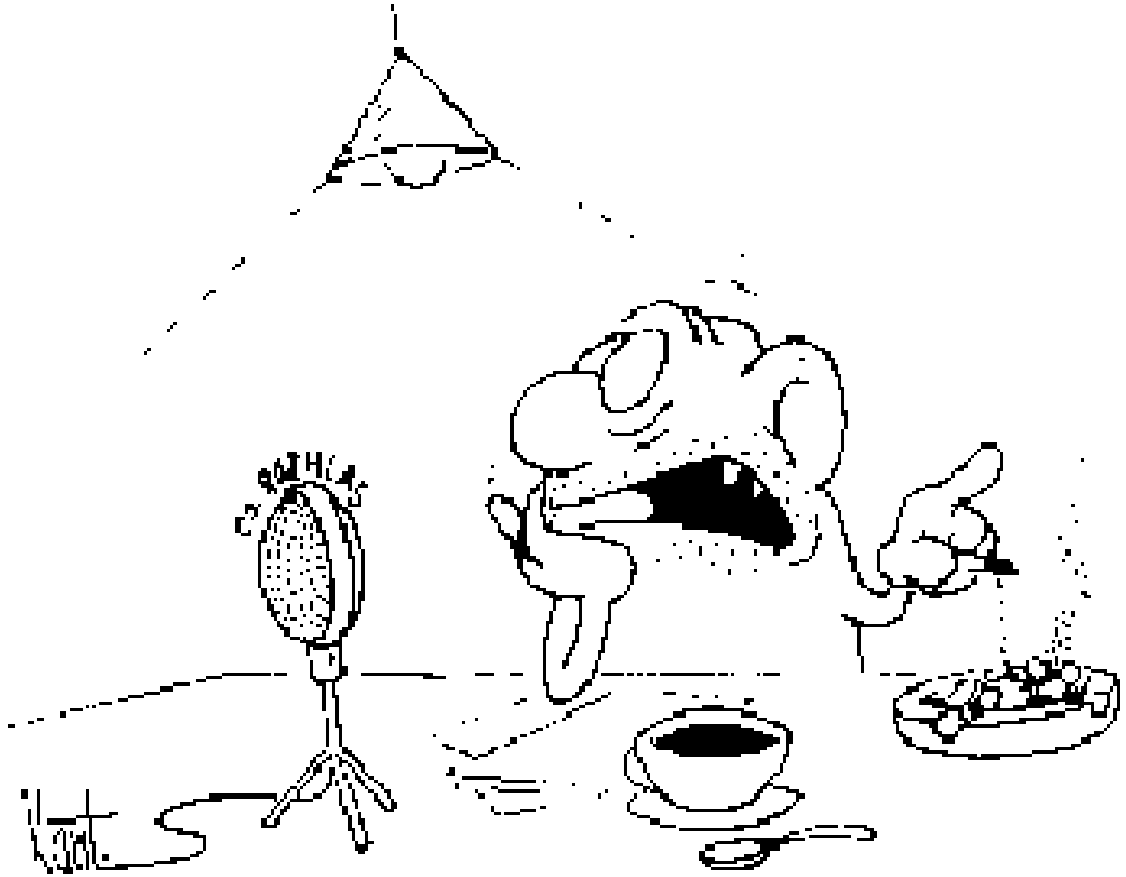

"...a pro ty, kteří ještě nepůjdou spát,
což nepochopím, vysíláme taneční hudbu."

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

jeronym.klimes@seznam.cz http://www.klimes.us